

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 76.

Vydána dne 18. listopadu 1949.

Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

237. Nařízení o evidenci a povinném hlášení zdravotnických pracovníků.

237.

Nařízení ministra zdravotnictví

ze dne 29. října 1949

o evidenci a povinném hlášení zdravotnických pracovníků.

Ministr zdravotnictví nařizuje podle § 41, odst. 4 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákona o pětiletém plánu):

§ 1.

Ministerstvo zdravotnictví a krajské a okresní národní výbory vedou evidenci zdravotnických pracovníků, aby byly zjednány předpoklady k účelnému rozmístování a plánování potřeby těchto pracovníků.

§ 2.

(1) Zdravotnickými pracovníky podle tohoto nařízení jsou

A. lékaři,

B. lékárníci a lékárníční zaměstnanci s tyroci-nální zkouškou,

C. tito ostatní zdravotničtí pracovníci:

- a) desinfektoři,
- b) dietní sestry,
- c) maséři,
- d) ošetřovatelé nemocných, čítajíc v to opatrovníky v psychiatrických léčebnách,
- e) ošetřovatelky dětí,
- f) porodní asistentky,

- g) prohlížitelé masa,
- h) učitelé léčebného tělocviku,
- ch) zdravotní a potravní dozorcí,
- i) zdravotničtí laboranti, čítajíc v to lékárnícké laboranty,
- j) zdravotní pracovníce (dosavadní sociálně zdravotní pracovníce s výjimkou těch, které jsou činny v sociální péči),
- k) zubní instrumentárky,
- l) zubní laboranti,
- m) zubní technici (dentisté, zkoušení zubní technici),

a to i když se věnují činnosti theoretické, výzkumné, vyučovací, organizační, úřední nebo administrativní nebo jsou činní ve výrobě nebo distribuci.

(2) Toto nařízení se nevztahuje

a) na zdravotnické pracovníky v činné vojenské službě, pokud vykonávají zdravotnické povolání výhradně jako zaměstnanci vojenské správy,

b) na osoby, které sice mají kvalifikaci zdravotnických pracovníků, avšak nevykonávají zdravotnické povolání, pokud nejde jen o dočasné přerušení.

(3) Evidence a hlášení veterinářů se upraví zvláštními předpisy.

§ 3.

(1) Zdravotničtí pracovníci jsou povinni

a) přihlásiti se do 7. ledna 1950 do evidence zdravotnických pracovníků tím, že oznámí na tiskopisu přihlášky, který jim vydá okresní národní výbor, všechny skutečnosti důležité pro evidenci, které jsou na tomto tiskopisu uvedeny, podle stavu ke dni 1. ledna 1950; osoby,

kteří se stali zdravotnickými pracovníky až po dni 1. ledna 1950, jsou povinny přihlásiti se do evidence stejným způsobem do 7 dnů od počátku zaměstnání nebo samostatné činnosti.

b) hlásiti do 7 dnů všechny změny, které nastaly ve skutečnostech uvedených na tiskopisu přihlášky, vyjímajíc údaje o platovém zařazení, rodinném stavu, počtu dětí a zaměstnání manžela.

(2) Zdravotnickí pracovníci podávají hlášení uvedená v odstavci 1 u okresního národního výboru, v jehož obvodu je jejich hlavní působíště. Vykonal-li zdravotnický pracovník zdravotnické povolání byt i jen částečně v zaměstnaneckém poměru, podává hlášení prostřednictvím svého zaměstnavatele (§ 4); civilní zaměstnanci vojenské správy posuzují se však v tom ohledu jako osoby samostatně výdělečně činné.

§ 4.

(1) Zaměstnavatelé zdravotnických pracovníků jsou povinni

a) přijímati, přezkoumati, doplniti svým posudkem a podati u okresního národního výboru, v jehož obvodu je hlavní působíště zaměstnancovo, přihlášky do evidence těch svých zaměstnanců, kteří jsou zdravotnickými pracovníky dne 1. ledna 1950, do 14 dnů, a přihlášky těch zaměstnanců, kteří se stanou zdravotnickými pracovníky po tomto dni, do 7 dnů po přijetí přihlášky,

b) po přezkoumání podati u okresního národního výboru, v jehož obvodu je hlavní působíště zaměstnancovo, hlášení změn ve skutečnostech uvedených v přihlášce do evidence, a to do 7 dnů ode dne, kdy jim došlo hlášení zdravotnického pracovníka.

(2) Má-li zdravotnický pracovník více zaměstnavatelů a jedním z nich je stát nebo Ústřední národní pojišťovna, mají povinnost podle odstavce 1 jen ti zaměstnavatelé. Je-li zdravotnický pracovník zároveň zaměstnancem státním a zaměstnancem Ústřední národní pojišťovny, má povinnost podle odstavce 1 vždy stát. V ostatních případech má tuto povinnost zaměstnavatel, od něhož má zdravotnický pracovník nejvyšší příjem.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na vojenskou správu a na zaměstnavatele, u nichž zdravotnický pracovník vykonává jiné povolání než zdravotnické.

§ 5.

(1) Správy škol a kursů, kde se vzdělávají budoucí zdravotnickí pracovníci, jsou povinny hlásiti ministerstvu zdravotnictví bezodkladně po ukončení studia svých absolventů na tiskopisu, který jim vydá krajský národní výbor, jejich jména a všechny skutečnosti důležité pro rozmístění zdravotnických pracovníků, které jsou na tomto tiskopisu uvedeny.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na správy škol a kursů vojenské správy.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 15. prosince 1949.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.